

Bilag 3

27-10-2011

Uddybning af juraen om belysning på private fællesveje

Sagsnr.
2011-115609

Uddybning af § 59, stk. 1-3.

Dokumentnr.
2011-584776

Efter den nye privatvejslov kan kommunalbestyrelsen bestemme, at private fællesveje skal holdes belyst, hvis kommunalbestyrelsen vurderer, at dette er nødvendigt af hensyn til færdslen på vejen eller for at tilgodese andre almene offentlige hensyn.

Sagsbehandler
Jane Snog

Anlæg, forbedring og drift af vejbelysningen på private fællesveje skal udføres som samlede arbejder. Dvs. at arbejdet skal ske under kommunens kontrol også i regnskabsmæssig henseende. Udførelsen sker for de vedligeholdelsesforpligtedes, dvs. grundejernes regning. Kommunen kan godt uddelegere selve udførelsen af arbejdet til grundejerne eller entreprenører.

Uddybning af § 59, stk. 4.

I den nye privatvejslov er der dog indført en ny regel, som indebærer, at kommunen i nogle situationer er forpligtet til at betale en del af udgifterne til vejbelysningen. Det er tilfældet, hvor kommunen kræver en privat fællesvej belyst af hensyn til den almene færdsel på vejen. I disse tilfælde vil kommunen i medfør af privatvejslovens § 59, stk. 4, skulle afholde en forholdsmæssig andel af udgifterne til belysningen på vejen.

Almen færdsel er i forarbejderne til privatvejsloven defineret som færdsel, som ikke har et ærinde til eller i øvrigt betjener de tilgrænsende ejendomme, og som heller ikke er lokaltrafik i området. Modsætningsvis er færdsel, der ikke er almen, en sådan færdsel, der har et ærinde til eller i øvrigt betjener de tilgrænsende ejendomme samt lokaltrafik i området, f.eks. fordi den private fællesvej indgår i et afgrænset net af flere private fællesveje.

Driftsplan

Islands Brygge 37
Postboks 450
2300 København S

Telefon
3366 3523

Telefax
3366 7537

Mobil
2268 1677

E-mail
jansno@tmf.kk.dk

EAN nummer
5798009488145

www.kk.dk

I hvilket omfang den nye regel i privatvejslovens § 59, stk. 4, rent faktisk vil indebære begrænsninger i forhold til kommunes muligheder for i givet fald at overdrage betalingsforpligtelsen til de private grundejere, vil afhænge af den gennemgang og vurdering, som kommunen vil skulle foretage af belysningsbehovet mv. på alle de private fællesveje i kommunen. Det er forvaltningens foreløbige vurdering af dette spørgsmål, at der vil kunne ske en overdragelse af vejbelysningen på et betydeligt antal private fællesveje, men at der omvendt også kan være et mindre antal private fællesveje, hvor kommunen vil være nødt til at stille særlige krav om belysning af hensyn til den almene færdsel på vejen, og hvor kommunen derfor vil skulle betale en forholdsmæssig andel af udgifterne.

Det fremgår endelig af forarbejderne til § 59, stk. 4, at det må antages, at en privat fællesvej har en ikke uvæsentlig betydning for den almene færdsel, hvis den kræves belyst af hensyn til den almene færdsel. Kommunen forudsættes i så fald at overveje, om vejen i stedet bør optages som offentlig vej, jf. vejlovens § 23.

Kravet om afholdelse af en forholdsmæssig andel af belyningsudgiften efter § 59, stk. 4, er derfor kun relevant, hvis kommunen ikke i stedet beslutter sig for at optage sådanne veje som offentlige.

Uddybning af § 59, stk. 5.

Denne bestemmelse giver kommunen hjemmel til at træffe beslutning om, at kommunen afholder udgifter til anlæg, forbedring og drift af vejbelysning, hvis almene offentlige hensyn taler derfor.

I forbindelse med vedtagelsen af den nye privatvejslov, der træder i kraft den 1. januar 2012, blev samtidig indsat en tilsvarende bestemmelse i den gældende privatvejslovs § 45, stk. 4, der allerede nu finder anvendelse. Før da var der alene mulighed for kommunen at afholde udgifter til belysning på private fællesveje med hjemmel i den ulovbestemte kommunalfuldmagt.

Det er ikke sådan, at den lovhjemmel der nu er indsat i privatvejsloven gør udtømmende op med kommunernes muligheder for at betale for vejbelysning på private fællesveje. Det fremgår således af bemærkningerne til lovforslaget, at kommunerne også fortsat har mulighed for dette efter kommunalfuldmagtsreglerne. Den nye lovhjemmel må dog formodes at være relevant i forhold til langt de fleste tænkelige hensyn, som kommunen måtte ønske at varetage gennem betaling af belyningsudgifterne.

For at vurdere om offentlige hensyn taler for, at kommunen kan afholde udgifterne til drift af gadebelysningen, skal kommunen foretage en konkret vurdering af forholdene på de enkelte veje. Kommunen kan godt foretage denne vurdering på baggrund af en inddeling af de private fællesveje i sammenlignelige grupper, således at der ikke skal redegøres for forholdene på den enkelte vej. Dette ændrer dog ikke på, at kommunen skal have undersøgt forholdene på de enkelte private fællesveje tilstrækkeligt til at sikre, at den enkelte private fællesvej er placeret i den rigtige gruppe, f.eks. ved at kommunen anvender sit eksisterende kendskab til vejens forhold som udgangspunkt for vurderingen. Kommunen vil samtidig i sin administration også af dette område være forpligtet til at følge almindelige forvaltningsretlige principper som for eksempel lighedsprincippet.

En sådan vurdering har kommunen foretaget bl.a. på et møde den 24. august 2011 med deltagelse af en overordnet ansvarlig, en teknisk ansvarlig, fire driftsfolk, en jurist og en advokat fra Horten Advokatfirma. På baggrund af vurderingerne på mødet, har Advokatfirmaet Horten i notat af 21. september 2011 konkluderet, at kommunen har fornøden hjemmel til at afholde udgifterne til belysning på samtlige private fællesveje, som er beliggende i kommunen.